

Arrest

nr. 54 033 van 3 januari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Mongolische nationaliteit te zijn, op 2 januari 2011 om 00 uur 04 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 27 december 2010 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op diezelfde dag.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 januari 2011 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 januari 2011 om 10 uur 00.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. SCHÜTT, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Verzoeker houdt voor reeds geruime tijd in België te verblijven.

Uit de stukken van het dossier blijkt dat hem op 1 augustus 2008 een bevel om het grondgebied te verlaten werd betekend. Hiertegen werd geen beroep tot nietigverklaring ingediend.

Op 27 december 2010 werd verzoeker een "bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde" van dezelfde datum betekend.

Dit is de thans bestreden akte.

2.1. Luidens artikel 39/2, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) doet de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen uitspraak, bij wijze van arrest, als annulatierechter over de overige beroepen wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht. Luidens artikel 39/82, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet, kan de Raad, wanneer een akte van een administratieve overheid vatbaar is voor vernietiging krachtens artikel 39/2, § 1, eerste lid als enige de schorsing van de tenuitvoerlegging ervan bevelen. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoegd, blijkt dat deze annulatie- en schorsingsbevoegdheid dezelfde inhoud en draagwijdte hebben als die van de Raad van State, “zodat het volstaat daar naar te verwijzen” (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 18; zie in dezelfde zin wat de vordering tot schorsing betreft: *ibid.*, 137). *Prima facie* mag hieruit worden besloten dat de annulatie- en schorsingsbevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dezelfde draagwijdte heeft als het beroep tot nietigverklaring bedoeld in artikel 14, § 1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en als de vordering tot schorsing bedoeld in artikel 17 van dezelfde wetten.

Uit het voorgaande volgt aldus dat, om ontvankelijk te zijn, de verzoekende partij een belang dient te hebben bij de vernietiging en bij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden akte. Dit houdt onder meer in dat de gevorderde schorsing nog een nuttig effect moet kunnen sorteren.

2.2. Verweerder werpt terecht bij exceptie op dat verzoeker geen belang heeft bij de schorsing van de bestreden handeling.

Een eventuele schorsing van deze beslissing belet immers niet dat hij onder de gelding valt van een eerder bevel om het grondgebied te verlaten, met name het bevel dat hem werd betekend op 1 augustus 2008. Gelet op het feit dat hij naliet een beroep tot nietigverklaring van deze beslissing in te dienen, is dit bevel om het grondgebied te verlaten thans definitief geworden en kan het steeds door de bevoegde overheid worden uitgevoerd. Verzoeker zou hieraan derhalve vooralsnog gevolg dienen te geven. De vordering tot schorsing kan bijgevolg geen nuttig effect sorteren (cf. in dezelfde zin: RvS 4 april 2007, nr. 169.771). Zij is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie januari tweeduizend en elf door:

dhr. F. HOFFER, kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

F. HOFFER